

КЛІПОВЕ МИСЛЕННЯ

Останнім часом громадськість, яка ще здатна мислити, б'є на сполох, відзначаючи наявність феномена так званого «кліпового мислення» і його наслідків для окремої людини вже нині і для суспільства в цілому в недалекому майбутньому. Досить подивитися на деякі заголовки статей в ЗМІ та на відповідних сайтах в Інтернеті: «Інформація – найсильніший наркотик останнього десятиліття». Цікаво, як кліпове мислення та швидкісний ритм життя трансформують уподобання людей. Розлогі тексти сприймаються все складніше, і ми поступово все більше переходимо на споживання лише заголовків або картинок із підписами. Американський журналіст Ніколас Карр в уже далекому 2008-му написав статтю «Ми всі тупіємо від Google?», в якій висловив серйозну стурбованість самим собою, коли не зміг прочитати книгу. Опитавши друзів та знайомих, він зрозумів, що у своїй проблемі не самотній. За спостереженнями Карра, чим більше людина користується інтернетом (а сучасні журналісти в ньому практично живуть), тим більше зусиль їй доводиться витратити на читання розлогих текстів, що вимагають роздумів. Спосіб передавання думок за допомогою картинок майже без слів, жанр стікерів, схоже, стає в нас останнім часом надзвичайно поширеним. Наступними кроками стають завдання із захоплення освіти. Інститут серйозних ігор у Великобританії повідомляє, що понад 10% предметів середньої школи вже переведено в ігрову форму. І це свідчить про те, що в розвинених країнах сьогодні ставляться завдання подібного типу. Люди стали менше читати, і це позначається на тому, що ми втрачаємо здатність критичного осмислення текстів. Кліповий тип мислення передусім притаманний так званим міленіалам (народженим після 1981 року) – більшості молоді десь 20 років (яка тільки починає виходити на ринок праці).

Плюсів кліпового мислення не так багато, але вони все ж таки є. Перший – це те, що кліпове мислення прискорює реакцію. Британський футуролог Джеймс Мартін, який на початку 1980-х передбачив епоху інтернету, розділяє людей на два типи: люди-книги, які мають тривале мислення, і люди екрана, наділені кліповим мисленням. Перевага останніх – у швидкій реакції. Вони швидше реагують на будь-які стимули і зміни. Другий плюс полягає в тому, що кліпове мислення захищає мозок від інформаційного перевантаження. Третій плюс – кліпове мислення сучасних молодих людей сприяє тому, що вони можуть одночасно робити багато завдань – слухати, писати в соцмережах, висловлювати якісь думки, щось шукати. Але мінусів кліпового мислення все-таки більше. Перший полягає в тому, що людина не спроможна довго концентруватися інформації. Її спроможність аналізувати помітно знижується, позаяк будь-яка інформація не затримується в свідомості та дуже швидко замінюється новою. Другий мінус кліпового мислення в тому, що воно послаблює відчуття співпереживання. Потоки інформації про насилля, нещастя, різні катастрофи, які виливаються з телевізора, Youtube та всіх доступних ЗМІ, поступово знижують поріг чутливості людини, рівень її заглиблення у співчуття іншим людям. Третій мінус, про який багато говорять в усіх освітніх закладах, – це зниження рівня успішності й коефіцієнту засвоєння знань. В усьому світі вчителі переживають через те, що діти дуже мало читають, часто не розуміють змісту прочитаного. Четвертий мінус кліпового мислення – перенасичення рекламною інформацією. Із цього всього можна зробити висновок, що сучасній людині, якщо вона хоче бути успішною, потрібно вміти використовувати нечисленні плюси кліпового мислення та інтенсивно боротися з його мінусами, які негативно впливають на людський інтелект/мозок та життя в цілому.